

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 180

A. TITEL

Verdrag betreffende de beperking van de nachtarbeid van kinderen en jeugdige personen bij niet-industriële werkzaamheden, 1946 (Verdrag Nr. 79 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar negenentwintigste zitting); Montreal, 9 oktober 1946

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn afgedrukt in *Stb.* I 495.

C. VERTALING

Verdrag betreffende de beperking van de nachtarbeid van kinderen en jeugdige personen bij niet-industriële werkzaamheden

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau te Montreal bijeengeroepen en aldaar bijeengekomen op 19 september 1946 in haar negenentwintigste zitting,

Besloten hebbende, verschillende voorstellen aan te nemen betreffende de beperking van de nachtarbeid van kinderen en jeugdige personen bij niet-industriële werkzaamheden, welk onderwerp vervat is in het derde punt van de agenda der zitting,

Besloten hebbende, dat deze voorstellen de vorm zullen aannemen van een internationaal Verdrag,

Neemt heden, de 9de oktober 1946, het volgende Verdrag aan, hetwelk kan worden aangehaald als het „Verdrag betreffende de nachtarbeid van kinderen en jeugdige personen (niet-industriële werkzaamheden), 1946”:

DEEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

1. Dit Verdrag is van toepassing op kinderen en jeugdige personen, die tegen loon of direct of indirect voor verdienste werkzaam zijn in niet-industriële arbeid.

2. Voor de toepassing van dit Verdrag zullen als „niet-industriële arbeid” worden beschouwd alle werkzaamheden welke niet door de bevoegde autoriteit worden erkend te zijn industriële werkzaamheden, landbouw-werkzaamheden of werkzaamheden, de zeevaart betreffende.

3. De bevoegde autoriteit zal de scheidingslijn aangeven tussen de niet-industriële werkzaamheden enerzijds en de industriële werkzaamheden, de landbouw-werkzaamheden en de werkzaamheden, de zeevaart betreffende, anderzijds.

4. De nationale wetgeving zal van de toepassing van dit Verdrag kunnen uitzonderen:

a) huishoudelijke dienst in een particuliere huishouding uitgeoefend;

b) arbeid, die geacht wordt niet nadelig, schadelijk of gevaarlijk te zijn voor kinderen en jeugdige personen, werkzaam in familie-ondernemingen, waarin uitsluitend de ouders en hun kinderen of pupillen werken.

Artikel 2

1. Kinderen beneden veertien jaar, die toegelaten mogen worden tot arbeid die de gehele tijd in beslag neemt of tot arbeid die een gedeelte van de tijd in beslag neemt, en kinderen boven veertien jaar, die nog verplicht zijn de gehele dag de school te bezoeken, zullen 's nachts niet tewerkgesteld mogen worden of mogen arbeiden gedurende een tijdvak van ten minste veertien achtereenvolgende uren, welk tijdvak de periode tussen acht uur 's avonds en acht uur 's ochtends moet omvatten.

2. De nationale wetgeving zal evenwel, indien plaatselijke omstandigheden zulks vereisen, in de plaats van die periode een andere periode van twaalf uur mogen stellen, welke niet later dan half negen 's avonds mag aanvangen en niet vroeger dan zes uur 's ochtends mag eindigen.

Artikel 3

1. Kinderen boven veertien jaar, die niet meer verplicht zijn de gehele dag de school te bezoeken, en jeugdige personen beneden achttien jaar zullen 's nachts niet tewerkgesteld mogen worden of mogen arbeiden gedurende een tijdvak van ten minste twaalf achter-

eenvolgende uren, welk tijdvak de uren tussen tien uur 's avonds en zes uur 's ochtends moet omvatten.

2. Wanneer er zich bijzondere omstandigheden met betrekking tot een bijzondere tak van werkzaamheid of een bepaalde streek voordoen, zal evenwel de bevoegde autoriteit, na raadpleging van de betrokken werkgevers- en werknemersorganisaties, kunnen beslissen, dat voor de kinderen en jeugdige personen in die tak van werkzaamheid of in die streek tewerkgesteld, de tijd tussen elf uur 's avonds en zeven uur 's ochtends in de plaats gesteld kan worden van de tijd tussen tien uur 's avonds en zes uur 's ochtends.

Artikel 4

1. In landen waar het klimaat de arbeid overdag bijzonder bezwaarlijk maakt, kan het nachttijdvak korter zijn dan het tijdvak bij de vorige artikelen vastgesteld, mits een rust overdag wordt toegekend.

2. Wanneer tengevolge van bijzonder ernstige omstandigheden het nationaal belang zulks vordert, zal het verbod van nachtarbeid door een beslissing van de Regering, voor zover het jeugdige personen van zestien jaar en ouder betreft, geschorst kunnen worden.

3. De nationale wetgeving zal aan een passende autoriteit de bevoegdheid kunnen verlenen, om tijdelijk individuele vergunningen te verlenen, opdat jeugdige personen van zestien jaar of ouder 's nachts mogen werken, wanneer dringende redenen van beroepsopleiding dat vereisen, mits de periode van dagelijkse rust niet korter is dan elf achtereenvolgende uren.

Artikel 5

1. De nationale wetgeving zal aan een passende autoriteit de bevoegdheid kunnen verlenen, om individuele vergunningen te verlenen ten einde het kinderen of jeugdige personen beneden achttien jaar mogelijk te maken 's avonds als artiest bij openbare vermakelijkheden op te treden of 's nachts als acteur aan filmopnamen deel te nemen.

2. De nationale wetgeving zal de minimumleeftijd vaststellen, waarop een individuele vergunning zal kunnen worden verleend.

3. Geen vergunning zal mogen worden verleend wanneer door de aard van de vermakelijkheid of van de filmopnamen, of door de omstandigheden waaronder deze plaats vinden, het deelnemen daaraan gevaarlijk kan zijn voor het leven, de gezondheid of het moreel van een kind of een jeugdige persoon.

4. Bij het verlenen van vergunningen zullen de volgende voorwaarden in acht moeten worden genomen:

- a) de arbeid zal niet na middernacht mogen voortduren;
- b) strenge waarborgen zullen moeten worden gesteld om de gezondheid en de zedelijkheid van het kind of de jeugdige persoon te beschermen, hun een goede behandeling te verzekeren en afbreuk aan het onderwijs te voorkomen;
- c) het kind of de jeugdige persoon zal een rust moeten genieten van ten minste veertien achtereenvolgende uren.

Artikel 6

1. Ten einde een daadwerkelijke toepassing van de bepalingen van dit Verdrag te verzekeren zal de nationale wetgeving:

- a) voorzien in een systeem van officiële inspectie en controle, berekend voor de bijzondere behoeften van de verschillende takken van werkzaamheid, waarop het Verdrag van toepassing is;
- b) elke werkgever verplichten een register aan te houden of officiële stukken ter beschikking te houden, aangevende de namen en geboortedata van alle personen beneden achttien jaar, die hij in dienst heeft, alsmede hun arbeidsuren; indien het kinderen en jeugdige personen betreft, die werkzaam zijn op de openbare weg of op een openbare plaats, zullen het register of de documenten de diensturen, vastgesteld bij de arbeidsovereenkomst, moeten aangeven;
- c) maatregelen moeten treffen ter verzekering van de identificatie van en het toezicht op de personen beneden achttien jaar, die voor rekening van een werkgever of voor hun eigen rekening werkzaam zijn bij arbeid en bezigheden, uitgeoefend op de openbare weg of op een openbare plaats;
- d) sancties vaststellen tegen werkgevers en andere volwassen personen, die verantwoordelijk zijn voor inbreuk op de wetten of voorschriften.

2. De jaarrapporten, die krachtens artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie overgelegd moeten worden, zullen volledige inlichtingen moeten bevatten over de wetgeving, ter uitvoering van de bepalingen van dit Verdrag tot stand gekomen, en in het bijzonder inlichtingen betrekking hebbende op:

- a) de periode of de perioden, welke in de plaats gesteld zijn van de periode, bedoeld in artikel 2, eerste lid, krachtens het bepaalde in lid 2 van dat artikel;
- b) de mate waarin gebruik gemaakt is van het bepaalde in lid 2 van artikel 3;
- c) de autoriteiten waaraan de bevoegdheid is toegekend om individuele vergunningen overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van artikel 5 te verlenen, alsmede de minimumleeftijd, vastgesteld voor het verlenen van vergunningen overeenkomstig het bepaalde in lid 2 van dat artikel.

DEEL II

Bijzondere bepalingen voor bepaalde landen

Artikel 7

1. Elk Lid dat vóór de datum waarop het een wetgeving invoert, welke het mogelijk maakt dit Verdrag te bekrachtigen, geen wetgeving bezat betreffende de beperking van de nachtarbeid van kinderen en jeugdige personen bij niet-industriële werkzaamheden, kan bij een verklaring, aan zijn bekrachtiging gehecht, de leeftijd van achttien jaar, voorgeschreven bij artikel 3, vervangen door een leeftijd lager dan achttien, doch in geen geval lager dan zestien jaar.

2. Elk Lid dat een dergelijke verklaring heeft afgelegd kan haar te allen tijde bij een latere verklaring herroepen.

3. Elk Lid waarvoor een verklaring, afgelegd overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van dit artikel, van kracht is, moet elk jaar in zijn verslag over de toepassing van dit Verdrag aangeven, in welke mate enige voortgang is gemaakt ten aanzien van de gehele toepassing van de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 8

1. De bepalingen van deel I van dit Verdrag zijn van toepassing op India, behoudens de afwijkingen bij dit artikel vastgesteld:

a) bedoelde bepalingen zijn van toepassing op alle gebieden waar de „Indian Legislature” de bevoegdheid heeft ze toe te passen;

b) de bevoegde autoriteit zal van de toepassing van het Verdrag kunnen uitzonderen kinderen en jeugdige personen, werkzaam in ondernemingen met minder dan twintig personen;

c) artikel 2 van het Verdrag is van toepassing op kinderen beneden twaalf jaar, die toegelaten kunnen worden tot arbeid, die de gehele dag of een gedeelte van de dag in beslag neemt, en op kinderen van twaalf jaar en ouder, die verplicht zijn de gehele dag de school te bezoeken;

d) artikel 3 van het Verdrag is van toepassing op kinderen boven twaalf jaar, die niet verplicht zijn de gehele dag de school te bezoeken en op jeugdige personen beneden vijftien jaar;

e) de uitzonderingen, toegestaan krachtens het bepaalde in de leden 2 en 3 van artikel 4, zijn van toepassing op jeugdige personen van veertien jaar en ouder;

f) artikel 5 is van toepassing op kinderen en jeugdige personen beneden vijftien jaar.

2. De bepalingen van het eerste lid van dit artikel zullen als volgt gewijzigd kunnen worden:

a) de Internationale Arbeidsconferentie kan in elke zitting waarin dit onderwerp op de agenda is geplaatst bij een meerderheid van twee derden wijzigingen op het eerste lid van dit artikel aannemen;

b) een dergelijke wijziging zal binnen een jaar of, in buitengewone gevallen, binnen achttien maanden na het sluiten van de zitting van de Conferentie, in India voorgelegd moeten worden aan de autoriteit of de autoriteiten, tot wier bevoegdheid de zaak behoort, ten einde die in een wet te belichamen of andere maatregelen te nemen;

c) indien India de toestemming van de bevoegde autoriteit of autoriteiten verkrijgt, zal het zijn formele bekrachtiging van de wijziging aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau ter inschrijving mededelen;

d) een dergelijke wijziging, eenmaal door India bekrachtigd, zal de kracht van een wijziging van dit Verdrag hebben.

DEEL III

Slotbepalingen

Artikel 9

Niets in dit Verdrag zal enige wet, beslissing, gewoonte of overeenkomst tussen de werkgevers en de werknemers, welke gunstiger voorwaarden verzekert dan in dit Verdrag neergelegd, aantasten.

Artikel 10

De officiële bekrachtigingen van dit Verdrag zullen ter kennis worden gebracht van de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem worden geregistreerd.

Artikel 11

1. Dit Verdrag zal slechts verbindend zijn voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie, waarvan de bekrachtiging door de Directeur-Generaal is geregistreerd.

2. Het zal twaalf maanden nadat twee Leden hun bekrachtiging door de Directeur-Generaal hebben doen registreren, in werking treden.

3. Vervolgens zal dit Verdrag voor ieder Lid in werking treden twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 12

1. Een Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd kan het opzeggen na verloop van een tijdvak van tien jaar na de datum waarop het Verdrag in werking is getreden, door middel van een verklaring

toegezonden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze geregistreerd. De opzegging zal eerst een jaar nadat zij is geregistreerd van kracht worden.

2. Ieder Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en niet binnen een jaar na het verloop van het tijdvak van tien jaar, bedoeld in het vorige lid, gebruik heeft gemaakt van het recht tot opzegging, bedoeld in dit artikel, is gebonden voor een nieuw tijdvak van tien jaar en kan daarna dit Verdrag opzeggen na verloop van elk tijdvak van tien jaar, onder de voorwaarden bedoeld in dit artikel.

Artikel 13

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau dient aan alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie kennis te geven van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen welke hem door de Leden der Organisatie zijn medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving van de tweede hem medegedeelde bekrachtiging aan de Leden der Organisatie dient de Directeur-Generaal de aandacht der Leden te vestigen op de datum waarop het Verdrag in werking zal treden.

Artikel 14

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau doet volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen welke hij heeft geregistreerd overeenkomstig de bepalingen van de voorgaande artikelen, toekomen aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties ter registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties.

Artikel 15

Telkens na verloop van een tijdvak van tien jaar, te rekenen van de datum waarop dit Verdrag in werking is getreden, dient de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Algemene Conferentie een verslag uit te brengen over de toepassing van dit Verdrag en te beslissen of het wenselijk is, de gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 16

1. Indien de Conferentie een nieuw Verdrag zou aannemen, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van het onderhavige Verdrag, en indien het nieuwe Verdrag niet anders bepaalt:

a) zal de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe Verdrag, houdende herziening, ipso jure onmiddellijke opzegging van het onderhavige Verdrag ten gevolge hebben, niettegenstaande het in artikel 12 bepaalde, indien en zodra het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking zal zijn getreden;

b) zal met ingang van de datum waarop het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking treedt, het onderhavige Verdrag niet langer door de Leden kunnen worden bekrachtigd.

2. Het onderhavige Verdrag zal echter in elk geval naar huidige vorm en inhoud van kracht blijven voor die Leden die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe Verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 17

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 5 november 1948 (*Stb.* I 495) luidt: „Wij behouden Ons de bevoegdheid voor toe te treden tot het nevens deze wet in afdruk gevoegde Verdrag betreffende de beperking van de nachtarbeid van kinderen en jeugdige personen bij niet-industriële werkzaamheden, aangenomen in de negen en twintigste, van 19 September tot 9 October 1946 te Montreal gehouden, zitting van de Internationale Arbeidsconferentie.” Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Sociale Zaken A. M. JOEKES, de Minister van Buitenlandse Zaken a.i. W. DREES, de Minister van Overzeese Gebiedsdelen E. SASSEN en de Minister zonder Portefeuille GÖTZEN. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1947/48 — 876; Bijl. *Hand.* II 1948/49 — 876; *Hand.* II 1948/49, blz. 106; Bijl. *Hand.* I 1948/49, nr. 17; *Hand.* I 1948/49, blz. 47.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 10 hun bekrachtiging doen registreren door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

Polen	11 december 1947
Bulgarije	29 december 1949
Guatemala	13 februari 1952
Italië	22 oktober 1952
de Dominicaanse Republiek	22 september 1953
Israël	23 december 1953
Uruguay	18 maart 1954
Cuba	7 september 1954
Argentinië	17 februari 1955
de U.S.S.R.	10 augustus 1956
de Oekraïne	14 september 1956
Wit-Rusland	6 november 1956

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 11, lid 2, op 29 december 1950 in werking getreden voor Polen en Bulgarije. Voor de overige onder rubriek E vermelde Staten zijn de bepalingen ingevolge artikel 11, lid 3, twaalf maanden na de aldaar aangegeven data in werking getreden of zullen zij nog in werking treden na verloop van genoemde termijn.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden is het Verdrag niet van kracht.

J. GEGEVENS

Alvorens het Verdrag door het Koninkrijk der Nederlanden zal kunnen worden bekrachtigd, dienen zekere wijzigingen te worden aangebracht in de wettelijke bepalingen welke voor deze materie in Nederland van toepassing zijn (zie de Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal omtrent de Rijksbegroting voor 1955 van het Ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid; Bijl. *Hand.* I 1954/55, nr. 112a, Bijlagen I en II).

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag op 9 januari 1951 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 1019. De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn afgedrukt in „Recueil des Traités” der Verenigde Naties, deel 78, blz. 228 e.v.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, waarnaar in artikel 6, lid 2, van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zie *Trb.* 1953, 130.

Uitgegeven de eenentwintigste september 1957.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

W. DREES.